

[Dohrmann]

fald ikke af de lidt mere komplicerede, uden at han faktisk enten står med det ene ben i spjældet eller i det mindste står hos skattemyndighederne for at skulle forklare nærmere. Det er lovgivernes skyld. Én ting er, at man kan være uenig om de love, der er vedtaget, men en hensigt, alle partier burde have, var selvfølgelig at udforme nogle love sådan, at alle kunne forstå dem og disponere derefter.

Nu er det jo ikke således, at SFs forslag vil gøre dette forhold bedre, tværtimod. Skatteyderne i dag er i modsætning til visse dyrearter vildt, der må jages året rundt. Hvis dette forslag vedtages, kan man akkurat lige så godt gå så langt, at man siger, at folk forlods skal have alle deres dispositioner godkendt af skattemyndighederne. Det er jo realiteterne. Det er nedbrydende for retsbevidstheden, hvis folk ikke kan få lov til at disponere efter nogle regler, som kan forstås, og som sagt er der ingen regler i dag; ingen kan handle i tillid til systemet. Det er derfor, vi oplever det, mange kalder skatteunddragelser og skattetænkning o.lign. Det er, fordi man simpelthen ikke ved, på hvilken måde man skal disponere.

Jeg kan ikke lade være med at komme med en bemærkning, når jeg hører hr. Stavad og skatteministeren stå her og diskutere dette forslag og vi samtidig ved, at skatteministeren og socialdemokratiet forhandler om en skattereform. Jeg håber, at de toner, vi har hørt her i dag, er de samme, som når man forhandler om en skattereform. Det, der hidtil er kommet frem, giver ikke ret meget håb om, at der kommer noget godt ud af det.

Maisted (FD):

Jeg hørte med stor glæde hr. Lengers gennemgang af SFs forslag. Jeg synes, at det var saglige og gode indvendinger, der især viste, at det, SF vil med samfundet, er noget andet. Dette forslag tjener til at illustrere, hvad det er for et samfund, SF ønsker sig: polske tilstande, sagde hr. Lenger. Ja, fuldstændig korrekt.

Når man har en lovgivning, hvad enten det er på skatteområdet eller på et andet område, som er uoverskuelig, og som borgerne overhovedet ikke fatter noget af, så tænker man ikke på, hvordan man skal sikre borgerne. Nej, så skal man sikre staten. I dette til-

fælde drejer det sig altså om, hvor mange penge vi kan kradse ind til statskassen, for at SF kan få lov til at bruge dem til adskillige tåbelige formål. Det er formynderstaten, der toner frem. Det er den, der skal beskyttes. Det er ikke borgernes rettigheder, SF tænker på. Derfor kommer man med noget, man kalder for omgængelsesklausul. Man kunne lige så godt have som overskrift: Alt er forbudt i dette land, medmindre SF giver en særlig tilladelse til en disposition af den ene eller anden art.

Jeg kunne have forstået det, hvis skatteministeren var gået op og havde sagt: dette vil vi ikke være med til; vi vil komme med et ændringsforslag. Det kunne f.eks. lyde sådan: det er ulovligt at opkræve mere end 25 pct. i skat af den skattepligtige indkomst hos personer, selskaber eller andre skattesubjekter. Det havde der været en lille smule fornuft i. Så havde man dog vist, at man ønskede at beskytte borgerne og ikke absolut at indføre formynderstaten, hvad SF er fortalende for.

Rahbæk Møller (SF):

Som ministeren gjorde opmærksom på, er dette forslag foranlediget af det beslutningsforslag, der blev behandlet her i tinget i samlingen 1982-83, og som mandede ud i, at et klart flertal i tinget opfordrede ministeren til at komme med et forslag til en omgængelsesklausul. Det har ministeren ikke gjort, og derfor har vi taget initiativet til at søge et sådant forslag formuleret.

Jeg vil godt understrege, at en omgængelsesklausul på ingen måde er en erstatning for en skattereform. Det vigtigste er selvfølgelig først og fremmest at rette selve systemfejlene i det nugældende system og i øvrigt skabe klare love, men vi må erkende, at det givetvis på visse punkter ikke vil være muligt. Ministeren nævnte et enkelt punkt, nemlig forholdet til udlandet, som jo er blevet et af de store skattesnyderområder, som givetvis vil vokse, hvis vi får den skattereform, som alle taler om, og ministeren var selv inde på, at de mennesker, der arbejder med den, formodentlig vil komme med et forslag om en omgængelsesklausul i den forbindelse. Jeg er sikker på, at det er nødvendigt, for jeg tror ikke, vi kan skabe så stor lovmæssig klarhed, at der ikke ved en helt usædvanlig sammenstilling